

Rättsfallssamlingen

FÖRSLAG TILL AVGÖRANDE AV GENERALADVOKAT
ELEANOR SHARPSTON
föredraget den 25 april 2013¹

Mål C-638/11 P

**Europeiska unionens råd
mot**

Gul Ahmed Textile Mills Ltd

”(Överklagande — Dumpning — Import av sänglinne av bomull med ursprung i Pakistan — Orsakssamband mellan dumpning och skada — Andra kända faktorer än den dumpade importen som vållar skada — Fråga huruvida skadan ska tillskrivas den dumpade importen)”

1. Före år 2002 var import av sänglinne av bomull med ursprung i Pakistan föremål för tull, senast på 12 procent. Från år 1997 var samma produkter också föremål för en anti-dumpningstull på mellan 6 och 7 procent.² Båda dessa tullar upphävdes i januari 2002.³ I november 2002 lämnade Eurocoton,⁴ som företrädare för producenter representerande en väsentlig andel av gemenskapsindustrin, in ett klagomål till kommissionen. Efter utredning infördes en ny antidumpningstull på 13,1 procent år 2004.⁵

2. Gul Ahmed Textile Mills Ltd (nedan kallat Gul Ahmed) är en pakistansk tillverkare vars exporterade varor inte varit föremål för den tidigare antidumpningstullen.⁶ Företaget väckte talan vid förstainstansrätten om ogiltigförklaring av den omtvistade förordningen på bland annat den grunden att man vid fastställandet av skadan underlåtit att beakta att importen hade ökat till följd av upphävandet av tidigare tullar, vilket var en annan känd faktor utöver den dumpade importen som vållade gemenskapsindustrin skada i den mening som avses i artikel 3.7 i förordning nr 384/96 (nedan kallad grundförordningen).⁷

3. Tribunalen biföll talan om ogiltigförklaring på den grunden.⁸

1 — Originalspråk: engelska.

2 — Se rådets förordning (EG) nr 2398/97 av den 28 november 1997 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av sänglinne av bomull med ursprung i Egypten, Indien och Pakistan (EGT L 332, s. 1), i ändrad lydelse.

3 — Se rådets förordning (EG) nr 2501/2001 av den 10 december 2001 om tillämpning av en ordning med allmänna tullförmåner under tiden 1 januari 2002–31 december 2004 – Uttalanden till rådets förordning om tillämpning av en ordning med allmänna tullförmåner under tiden 1 januari 2002–31 december 2004 (EGT L 346, s. 1) och rådets förordning (EG) nr 160/2002 av den 28 januari 2002 om ändring av rådets förordning (EG) nr 2398/97 (EGT L 26, s. 1). Med avseende på den senare visade en reviderad beräkning att det inte förekommit någon dumpning från något av de företag som valts ut från Pakistan under undersökningsperioden (se skäl 13). Antidumpningstull upphävdes i praktiken även för import från Egypten (se artikel 1.2).

4 — Kommittén för bomullsindustrier och närstående textilindustrier i Europeiska gemenskapen.

5 — Genom rådets förordning (EG) nr 397/2004 av den 2 mars 2004 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av sänglinne av bomull med ursprung i Pakistan (EGT L 66, s. 1, nedan kallad den omtvistade förordningen).

6 — Se artikel 1.4 i förordning nr 2398/97 och skäl 29 i denna förordning. Mer preciserat var de föremål för en tull om 0.0 procent.

7 — Rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EGT 56, s. 1), numera ersatt av rådets förordning (EG) nr 1225/2009 av den 30 november 2009 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (kodifierad version) (EUT 343, s. 51).

8 — Dom av den 27 september 2011 i mål T-199/04, Gul Ahmed Textile Mills mot rådet (nedan kallad den överklagade domen).

4. Rådet har överklagat domen och har, med stöd av kommissionen, i huvudsak gjort gällande att effekten av att upphäva de tidigare tullarna inte kan särskiljas eller separeras från verkningarna av den dumpade importen vid fastställandet av orsakerna till skadan för gemenskapens industri. Upphävandet var således inte en "annan faktor utöver den dumpade importen". Frågan är således endast huruvida artikel 3.7 i grundförordningen ska ges en extensiv eller restriktiv tolkning?

Tillämplig lagstiftning

Grundförordningen

5. Såsom anges i skälen till grundförordningen antogs den för att anpassa gemenskapens lagstiftning till förändringar i internationella överenskommelser, i synnerhet WTO:s antidumpningsavtal.⁹

6. I artikel 1.1 i grundförordningen anges principen att en antidumpningstull får tillämpas på alla dumpade produkter vilkas övergång till fri omsättning inom gemenskapen vållar skada. I artikel 1.2 anges att en vara ska anses vara dumpad om exportpriset till gemenskapen är lägre än det jämförbara pris som en likadan vara betingar i den normala handeln i exportlandet.

7. I artikel 2 anges principer och bestämmelser för fastställande av dumpning. I huvudsak anges att det, för en viss produkt som exporteras från ett tredje land, ska fastställas ett normalvärde på den inhemska marknaden och ett exportpris till gemenskapen. Mellan dessa görs en rättvis jämförelse, i vilken faktorer som kan påverka skillnader mellan dem beaktas. Om en jämförelse av viktade genomsnitt visar att normalvärdet överstiger exportpriset anses det belopp med vilket detta överstigande sker utgöra dumpningsmarginal.

8. I artikel 3 ("Fastställande av skada") föreskrivs i synnerhet följande:

"...

2. Fastställande av skada skall grundas på faktiska bevis och inbegripa en objektiv granskning av såväl a) den dumpade importens omfattning och inverkan på priserna på gemenskapsmarknaden för likadana produkter, som b) denna imports inverkan på gemenskapsindustrin.

3. Med avseende på den dumpade importens omfattning skall det övervägas huruvida en betydande ökning av dumpad import ägt rum antingen i absoluta tal eller i förhållande till produktion eller konsumtion i gemenskapen. Vad avser den dumpade importens inverkan på priserna skall det övervägas huruvida de dumpade importprodukterna sålts till betydligt lägre pris än priset för den likadana produkten framställd av gemenskapsindustrin, eller om denna import annars leder till att priserna sänks väsentligt eller till att väsentliga prisökningar som annars skulle ha ägt rum förhindras. Varken en enskild faktor eller flera av dessa faktorer behöver nödvändigtvis vara avgörande.

...

5. Granskningen av den dumpade importens inverkan på den berörda gemenskapsindustrin skall innefatta en bedömning av alla relevanta ekonomiska faktorer och förhållanden som har betydelse för industrins tillstånd, inbegripet den omständigheten att en industri ännu inte har återhämtat sig från verkan av tidigare dumpning eller subventionering, storleken på den faktiska dumpningsmarginalen, faktisk och möjlig nedgång i försäljning, vinst, tillverkningsvolym, marknadsandel, produktivitet,

⁹ — Avtal om tillämpning av artikel VI i Allmänna tull- och handelsavtalet 1994 (WTO-GATT 1994) (EGT L 336, s. 103; svensk specialutgåva, område 11, volym 38, s. 105), i bilaga 1A till avtalet om upprättande av Världshandelsorganisationen (WTO) (EGT L 336, s. 1; svensk specialutgåva, område 11, volym 38, s. 3–310).

avkastning på investeringar, kapacitetsutnyttjande, faktorer som påverkar gemenskapspriser, faktiska och möjliga negativa verkningar på likviditetsflödet, lagerhållning, sysselsättning, löner, tillväxt och förmåga att anskaffa kapital eller investeringsmedel. Denna uppräkningslista är inte uttömmande och varken en enskild faktor eller flera av dessa faktorer behöver nödvändigtvis vara avgörande.

6. Av den relevanta bevisning som framläggs enligt punkt 2 skall det framgå att den dumpade importen vållar skada i den mening som avses i denna förordning. Detta innebär särskilt att det påvisas att den omfattning eller de prisnivåer som avses i punkt 3 ligger bakom den inverkan på gemenskapsindustrin som avses i punkt 5 och att denna inverkan är så omfattande att den kan betecknas som väsentlig.

7. Andra kända faktorer utöver den dumpade importen vilka samtidigt med denna skadar gemenskapsindustrin skall även granskas för att säkerställa att den skada som vållas av dessa faktorer inte tillskrivs den dumpade importen enligt punkt 6. Faktorer som kan beaktas i detta sammanhang inbegriper omfattningen av och priserna på importprodukter som inte säljs till dumpade priser, minskad efterfrågan eller förändringar i konsumtionsmönstren, handelsbegränsande åtgärder som tillämpas av och konkurrens mellan producenter i tredje land och gemenskapsproducenter och [*] gemenskapsindustrins tekniska utveckling, exportutveckling och produktivitet.[*Övers. anm. För att underlätta förståelsen av domstolens resonemang används nedan, i stället för uttrycket "gemenskapsindustrins tekniska utveckling", uttrycket "den tekniska utvecklingen"]

..."¹⁰

Den omtvistade förordningen

9. I skäl 19 i den omtvistade förordningen anges att undersökningsperioden avseende dumpning omfattade perioden 1 oktober 2001–30 september 2002 och att utvecklingen av de faktorer som var relevanta för bedömningen av skada undersöktes från och med 1999 till slutet av den ovannämnda undersökningsperioden.¹¹

10. Det konstaterades i skälen 30–102 att det förelåg dumpning från alla pakistanska exporterande tillverkare och att gemenskapsindustrin skadats. Orsakssambandet prövades i skälen 103–118. I skäl 107 konstaterades att import från Pakistan utövade ett betydande nedåtgående tryck på gemenskapsindustrins försäljningsvolym och priser och att importen och skadan för gemenskapsindustrin sammanföll i tiden. I enlighet med artikel 3.7 i grundförordningen prövades verkningarna av sex andra faktorer i skälen 108–115, nämligen subventionerad import med ursprung i Indien, import med ursprung i andra tredjeländer än Indien och Pakistan, minskad efterfrågan, gemenskapsindustrins import, gemenskapsindustrins exportresultat och gemenskapsindustrins produktivitet. Det konstaterades i skäl 116–118 att ingen av dessa faktorer kunde leda till ett ifrågasättande av orsakssambandet mellan importen från Pakistan och skadan för gemenskapsindustrin.

10 — Artikel 3.2, 3.3 och 3.5 i grundförordningen motsvarar artikel 3.1, 3.2 och 3.4 WTO:s antidumpningsavtal, medan artikel 3.6 och 3.7 motsvarar artikel 3.5.

11 — Undersökningsperioden för den tidigare antidumpningstullen var från den 1 juli 1995 till den 30 juni 1996 (se skäl 10 i kommissionens förordning (EG) nr 1069/97 av den 12 juni 1997 om införande av en preliminär antidumpningstull på import av sänglinne av bomull med ursprung i Egypten, Indien och Pakistan (EGT L 156, s. 11)).

11. I artikel 1 i den omtvistade förordningen infördes en slutlig antidumpningstull på 13.1 procent på import av sänglinne av bomull, ren eller blandad med konstfiber eller lin (i vilken lin inte är den dominerande fibern), blekt, färgat eller tryckt, med ursprung i Pakistan, klassificerade under vissa nummer i den kombinerade nomenklaturen.¹²

Den överklagade domen

12. Förstainstansrätten prövade enbart den tredje delen av Gul Ahmeds femte grund, om att rådet gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att underlåta att pröva om upphävandet av de tidigare antidumpningstullarna på produkter från Pakistan och tillämpning av allmänna tullförmåner till fördel för Pakistan i början av år 2002 kunde bryta orsakssambandet mellan importen från Pakistan och skadan för gemenskapsindustrin.¹³

13. Förstainstansrätten anmärkte i punkt 53 i domen att importens skadliga verkningar på ett korrekt sätt måste särskiljas från skadliga verkningar från ”andra kända faktorer utöver den dumpade importen vilka samtidigt med denna skadar gemenskapsindustrin”. Utan en sådan särskiljning skulle kommissionen och rådet inte ha någon rationell grund för bedömningen att den dumpade importen verkligen orsakat skadan. Denna särskiljning förutsätter en konkret bedömning av arten och vikten av de ifrågasatt faktorerna, vilken inte bara kan grundas på ett enkelt antagande att andra faktorer än den dumpade importen inte har orsakat eller bidragit till skadan.

14. Förstainstansrätten avfärdade i punkterna 55–59 i den överklagade domen den åtskillnad som gjorts mellan marknadsrelaterad utveckling eller marknadsrelaterat uppträdande (som rådet ansåg utgöra andra faktorer) och ändringar i den rättsliga ramen för marknaden (vilka rådet inte ansåg utgöra någon sådan faktor). Denna åtskillnad följer inte av artikel 3.7 i grundförordningen eller av artikel 3.5 i WTO:s antidumpningsavtal, och den kan heller inte härledas från några gemensamma särdrag hos de andra kända faktorer som förtecknas i dessa bestämmelser.

15. Enligt förstainstansrätten var, för det första, uppräknningen av sådana faktorer uttryckligen vägledande och inte uttömmande. För det andra var syftet med båda bestämmelserna att undvika onödigt skydd för inhemsk industri genom att säkerställa att negativa verkningar av andra faktorer som påverkar skadan inte tillskrivs den ifrågasatt importen. För det tredje måste, om ökad import av en produkt vid uppgörandet av kvantitativa restriktioner kan beaktas vid fastställandet av skada,¹⁴ detsamma gälla vid bedömningen av orsakssamband i enlighet med artikel 3.7 i grundförordningen. Följaktligen var upphävandet av tidigare antidumpningstullar och vanliga tullar andra kända faktorer som EU:s institutioner var skyldiga att beakta vid fastställandet av orsakssambandet mellan den aktuella importen och skadan för gemenskapsindustrin. En motsatt ståndpunkt skulle medföra att skyldigheten enligt artikel 3.7 förlorade sin verkan när, såsom i detta fall, verkningarna av ändringar i regelverket klart hade påtalats under det administrativa förfarandet.

12 — I motsats till den tidigare antidumpningstullen var tullsatsen densamma för alla exporterande tillverkare. Senare, efter en partiell interimistisk utvärdering, infördes genom rådets förordning (EG) nr 695/2006 av den 5 maj 2006 om ändring av förordning (EG) nr 397/2004 (EGT L 121, s. 23) en tullsats som varierade utifrån tillverkarens dumpningsmarginal. I den förordningen togs emellertid inte frågan om skada eller orsakssamband upp på nytt.

13 — Gul Ahmed hade även ifrågasatt lagenligheten av att undersökningen påbörjades, beräkningen av normalvärdet, jämförelsen mellan normalvärde och exportpris och fastställandet av väsentlig skada. Dessa aspekter prövades inte av förstainstansrätten och omfattas inte av överklagandet.

14 — Förstainstansrätten hänvisade här, i punkt 58 i den överklagade domen, till dom av den 4 mars 2010 i mål T-410/06, Foshan City Nanhai Golden Step Industrial mot rådet (REG 2010, s. II-879) (nedan kallad domen i målet Foshan Golden Step), punkterna 130–135.

16. I punkt 84 i den överklagade domen uttalade förstainstansrätten följande:

”... det framgår inte av den bedömning som utförts av EU-institutionerna i detta fall, ens i form av en uppskattning, vad den skada gemenskapsindustrin lidit skulle ha varit om det inte förekommit dumpning, det vill säga vad skadan av enbart ikraftträdandet av ordningen för allmänna tullförmåner och upphävandet av tidigare antidumpingstullar skulle ha varit, varken ifråga om förlorade marknadsandelar, vinstreduktioner eller försämrad produktivitet inom ovannämnd industri, avstående från lägre marknadssegment eller någon annan relevant ekonomisk indikator. Det var särskilt nödvändigt att analysera effekterna av de ifrågavarande åtgärderna eftersom det på flera ställen i den omtvistade förordningen anges att priskonkurrensen varit ”intensiv”, så att en minskning av priserna på import från Pakistan efter ovannämnda lagändringar med all sannolikhet inte kunde ha bestått utan att det påverkat marknadsförhållandena.”

17. Eftersom det inte kunde utslutas att rådet, om det inte gjort sig skyldigt till felaktig rättstillämpning enligt vad som angetts ovan, inte skulle ha fastställt att det förelåg ett orsakssamband mellan den import som var föremål för antidumpningsförfarandet och den skada som gemenskapsindustrin lidit ogiltigförklarade förstainstansrätten den omtvistade förordningen i den mån den avsåg Gul Ahmed och återförvisade rent faktiskt ärendet tillbaka till rådet, eftersom förstainstansrätten inte kunde ersätta rådets bedömning med sin egen. Förstainstansrätten ansåg det inte vara nödvändigt att pröva övriga grunder och argument som Gul Ahmed anförde.

Sammanfattning av argumentationen i målet om överklagande

18. Rådet har till stöd för sin enda grund för överklagandet, nämligen att förstainstansrätten åsidosatt artikel 3.7 i grundförordningen, gjort gällande, för det första, att ”andra faktorer än den dumpade importen” per definition inte har med den importen att göra – till exempel import från tredje land, kostnadsineffektivitet, minskad efterfrågan och konkurrens mellan tillverkare inom EU. I detta fall var upphävandet av tidigare antidumpingstull och införandet av ordningen för tullförmåner till fördel för import av de aktuella produkterna intimt förbundna med den dumpade importen från Pakistan. Dessa omständigheter kan ha främjat en ökning av denna import, men skada som uppstår på grund av en ökning av dumpad import beror på importen, och inte omständigheter som främjar ökningen.¹⁵

19. För det andra håller inte förstainstansrättens skäl för en närmare granskning.

20. Påpekandet att förteckningen i artikel 3.7 i grundförordningen inte är uttömmande skjuter vid sidan av målet. Rådet hade endast anförde att de två omstridda faktorerna inte utgjorde andra kända faktorer i den mening som avses i den bestämmelsen.

21. Förstainstansrätten underlät enligt rådet att i punkt 57 i den överklagade domen bemöta vad rådet anförde om att förändringar i det rättsliga regelverket enbart har betydelse i den mån de får verkningar på marknaden och att de två ifrågavarande faktorerna kunde ha påverkat den dumpade importen men inte EU-industrin.

22. Det är visserligen riktigt att alla kända faktorer måste beaktas och att syftet med artikel 3.7 i grundförordningen är att säkerställa att skada som orsakas av andra faktorer inte tillskrivs den dumpade importen. Förstainstansrättens uttalande att det i artikel 3.7 inte särskiljs mellan marknadsrelaterad utveckling eller marknadsrelaterat uppträdande och ändringar i det rättsliga regelverket innebär emellertid ett förnekande av att sådana ändringar endast kan leda till skadliga

15 — Rådet har hänvisat till WTO Panel Report *European Union – Anti-dumping duties on certain footwear from China* (WT/DS405/R, antagen den 22 februari 2012, (nedan kallad EU – Footwear (China)), där Kina gjorde gällande att EU underlät att beakta upphävandet av tidigare importkvoter på import från Kina som orsak till skadan. Panelen anförde i punkt 7.527 att ”en yttre händelse såsom upphävandet av importkvoter, som gör en ökad importvolym möjlig, är inte i sig en faktor som orsakar skada”.

verkningar om de får verkningar på marknaden. Den enda påstådda verkningen av de två omstridda faktorerna var att de kan ha underlättat den dumpade importen, att all skada som orsakats av den dumpade importen orsakades av den och inte av de faktorer som kan ha underlättat den och att de två omtvistade faktorerna därmed inte var ”andra kända faktorer utöver den dumpade importen” i den mening som avses i artikel 3.7.

23. Domen i målet Foshan Golden Step ger faktiskt stöd åt rådets tolkning. I det målet avfärdade förstainstansrätten påståendet att upphävandet av kvantitativa kvoter förvrängde uppgifterna om skada och fastslog att det var korrekt av rådet att i sin skadeberäkning beakta ökningen av importen efter upphävandet av kvoterna. Med andra ord kan institutionerna, så snart skadan består av en ökning av den dumpade importen, tillskriva den dumpade importen hela skadan, utan att det är nödvändigt att särskilja verkningarna av upphävandet av restriktionerna.

24. För det tredje missförstod förstainstansrätten grundligt artikel 3.6 och 3.7 i grundförordningen. Den anförde, i punkt 84 av domen, att institutionerna för att få vidta åtgärder måste visa att det finns ett orsakssamband mellan dumpningen och den skada som lidits. Det framgår emellertid klart av lydelsen av artikel 3.6 och 3.7 och av fast rättspraxis¹⁶ att det orsakssamband som ska visas är det mellan den dumpade importen och den skada som lidits, och inte mellan dumpningen och den skada som lidits.

25. Slutligen leder förstainstansrättens avgörande till orimliga och oacceptabla resultat. Om antidumpingstullar löper ut på grund av att EU-industrin inte begär någon översyn vid giltighetstidens utgång eller institutionerna kommer fram till att villkoren för förnyelse inte är uppfyllda, och om dumpad import från det berörda landet därefter ökar påtagligt och tar en betydande marknadsandel från EU-industrin, så ska institutionerna, enligt förstainstansrätten, undersöka vilken del av ökningen av den dumpade importen som beror på upphörandet av tidigare tullar och ”särskilja” den skada som orsakats av den ökningen från den skada som orsakats av den dumpade importen. Detta skulle vara detsamma som att acceptera att upphörandet av antidumpingstullar rättfärdigar framtida dumpning och begränsar institutionernas förmåga att skydda EU-industrin mot dumpningens skadliga verkningar. Om dumpning återupptas eller fortsätter efter det att antidumpingstullar upphävts och EU-industrin lider skada till följd av priserna på och volymerna av den dumpade importen, är den skadan orsakad av den dumpade importen och inte av avsaknaden av skydd mot importen. Samma sak gäller införandet av tullförmåner. Tullförmåner underlättar import, men deras syfte är att underlätta den rättmätiga importen, inte skadlig dumpad import.

26. Gul Ahmed har gjort gällande att vad som anförts i överklagandet är felaktigt i sak, irrelevant och oförenligt med gällande rätt.

27. För det första begränsar artikel 3.7 i grundförordningen inte de faktorer vars skadliga verkan ska beaktas. Men även om så vore fallet kan det inte sägas att upphävandet av de tidigare tullarna år 2002 var nära förbundet med dumpad import. Snarare var upphävandet ett resultat av EU-institutionernas självständiga uppträdande. De allmänna tullförmånerna gällde för övrigt inte bara sängkläder.

28. För det andra är det ett cirkelresonemang att påstå att varje skada som följer av en ökning av dumpad import inte är ett resultat av de faktorer som främjar ökningen av dumpad import. Rapporten *EU – Footwear (China)*, som rådet hänvisar till, innehåller inga adekvata skäl, utan innehåller enbart det motsägelsefulla påståendet att en ”yttre händelse” – i det fallet upphävandet av

16 — Rådet hänvisar till dom av den 14 mars 2007 i mål T-107/04, Aluminium Silicon Mill Products mot rådet (REG 2007, s. II-669), punkterna 41–46, GATT Panel Report, *Imposition of Anti-Dumping Duties on Imports of Fresh and Chilled Atlantic Salmon from Norway*, ADP/87, antagen den 27 april 1994, punkterna 562–572, dom av den 25 oktober 2011 i mål T-190/08, CHEMK och KF mot rådet (REU 2011, s. II-7359), punkterna 134–152 och WTO Appellate Body Report *United States – Anti-dumping measures on certain hot-rolled steel products from Japan* (WT/DS184/R, antagen den 23 augusti 2001, ändrad genom Appellate Body Report WT/DS184/AB/R) (nedan kallad US – Hot-rolled steel), punkterna 216–236.

en kvot – kan vara ”intimt förbunden” med dumpad import. De faktorer som är i fråga i förevarande mål innebar en direkt minskning av den EU-tull som lades på all import av sängkläder från Pakistan, vilket därigenom direkt påverkade prisnivåerna på denna import på EU-marknaden, och inte enbart främjade en ökning av omfattningen av den dumpade importen.

29. För det tredje medförde de ifrågavarande faktorerna direkta verkningar på EU-marknaden. De var avsiktliga statshandlingar som direkt, utan någon förändring av de pakistanska producenternas fob-priser, ledde till att producenter inom EU fick slåss mot import till EU-marknaden till väsentligt lägre priser. Med andra ord påverkade de ifrågavarande faktorerna direkt och självständigt priserna inom gemenskapen på ett märkbart sätt.

30. För det fjärde har rådet inte förklarat varför det orsakssamband som ska prövas är det mellan den dumpade importen och den skada som lidits, och inte mellan dumpningen och skadan. Oavsett om de två ifrågavarande faktorerna prövas i förhållande till dumpningen eller den dumpade importen är de självständiga handlingar av EU-institutionerna som i sig har gett upphov till direkta verkningar på de ekonomiska indikatorer som beaktas inom ramen för bedömningen av skada och orsakssamband.

31. Slutligen har förstainstansrättens avgörande feltolkats i överklagandet genom att det ger en felaktig bild av ändringarna i det rättsliga regelverket. Avskaffandet av de tidigare antidumpningstullarna berodde inte på att de löpte ut utan det utgjorde en korrigerande av det felaktiga införandet av dessa efter konstaterandet att det inte hade förekommit någon dumpning. Inte heller var verkningarna av de särskilda tullförmånerna enbart ett främjande av importen – de medförde en direkt prissänkning av import till EU-marknaden, utan samband med några åtgärder som vidtagits av pakistanska exportörer.

32. Förstainstansrättens avgörande innebär inte alls att upphörandet av antidumpningstullar rättfärdigar framtida skadlig dumpning och begränsar institutionernas möjligheter att skydda gemenskapsindustrin mot verkningarna av sådan dumpning. Det innebär endast att verkningarna av avsiktliga självständiga ändringar i EU:s regelverk kan anses vara en separat annan faktor vid bedömningen av de ekonomiska indikatorerna som påvisar skada för gemenskapsindustrin, vilket på intet sätt föregriper utfallet av bedömningen.

33. Kommissionen har ställt sig bakom rådets talan och undersökt uppbyggnaden av och logiken i artikel 3, i synnerhet 3.6 och 3.7, i grundförordningen.

34. Den avgörande frågan i artikel 3.6 är om ”den dumpade importen” – som är det begrepp som används i hela artikel 3 – orsakar skada, och mer specifikt om dess volym eller prisnivåer orsakar verkningar för gemenskapsindustrin. Genom artikel 3.2 och 3.3 bekräftas nödvändigheten av en objektiv bedömning. När det gäller priser är det prisnivåerna som har betydelse och inte de överväganden som lett till att de fastställts på en viss nivå. I förevarande mål var nivån på EU:s tullar och andra importpålager faktorer som påverkade valet av prisnivå (exportören hade uppenbarligen valt att inte höja sitt pris för att dra fördel av de minskade tullarna). Om både priset och de överväganden som påverkar det vore orsakande faktorer skulle det utgöra en form av dubbelräkning.

35. Uttrycket ”[a]ndra kända faktorer utöver den dumpade importen” i artikel 3.7 måste därför avse något annat än omfattningen av och/eller prisnivåerna på denna import eller de faktorer eller överväganden som påverkat dem. Detta bekräftas av den uppräknade av faktorer som återfinns där, av vilka ingen rör den dumpade importen eller priset på eller omfattningen av sådan import. Även om dessa exempel är avsedda att exemplifiera, och inte utgör en uttömmande uppräknade, visar deras utformning en avsikt att undvika sådant som rör den dumpade importen i sig.

Bedömning

36. Förfarandet för att fatta ett beslut om att införa antidumpningstullar enligt grundförordningen och WTO:s antidumpningsavtal sker steg för steg, med en tydlig inre följdriktighet. Först måste det visas att det förekommer dumpning. Vid den bedömningen ska olika steg följas, ett efter ett. Den ifrågasattas produktens normalvärde måste bestämmas, därefter exportpriset, och de två måste jämföras för att pröva om det förekommer dumpning och, om så är fallet, vad dumpningsmarginalen är. Detta förfarande anges mer detaljerat i artikel 2 i grundförordningen. När det anses föreligga dumpning anges i artikel 3 ett förfarande för att bedöma skadan. Olika faktorer måste undersökas för att avgöra om omfattningen av och/eller prisnivåerna på den dumpade importen ger en väsentlig påverkan på gemenskapsindustrin. Om så är fallet är det nödvändigt att pröva om andra kända faktorer än den dumpade importen också skadar gemenskapsindustrin och att beakta detta vid fastställandet av antidumpningstullarnas storlek. Det är således först när det konstaterats förekomma dumpning och när det konstaterats att omfattningen av eller prisnivåerna på den dumpade importen har en väsentlig inverkan på gemenskapsindustrin som andra faktorer ska prövas.

37. Gul Ahmed framförde i sin talan vid förstainstansrätten grunder rörande en rad aspekter som avser förfarandet innan det stadium där andra faktorer än den dumpade importen ska prövas. Förstainstansrätten prövade inte dessa, eftersom den ansåg att underlåtenheten att pröva om upphävandet av tidigare tullar var en annan känd faktor än den dumpade importen var tillräcklig för att motivera en ogiltigförklaring.¹⁷ Även under antagande att undersökningen initierats på ett korrekt sätt, att normalvärdet bestämts korrekt och jämförts på ett riktigt sätt med exportpriser för att fastställa en korrekt dumpningsmarginal och att den väsentliga skadan som orsakats av den dumpade importen bedöms på ett riktigt sätt innebar underlåtenheten att beakta upphävandet av tidigare tullar som en annan känd faktor som orsakar skada och pröva den utifrån den utgångspunkten, enligt förstainstansrättens mening, i sig att den omtvistade förordningen måste ogiltigförklaras.

38. Den begränsningen av den överklagade domens räckvidd kringgärdar överklagandet i sig. Även denna domstols bedömning måste göras med utgångspunkt i att förekomsten av dumpning (från alla pakistanska exporterande tillverkare) fastställts korrekt i enlighet med artikel 2 i grundförordningen, och att den dumpade importen på ett riktigt sätt visats vålla väsentlig skada för gemenskapsindustrin enligt alla bestämmelserna i artikel 3.2, 3.3, 3.5 och 3.6 i den förordningen.

39. Jag vill emellertid framhålla att dessa antaganden enbart görs inom ramen för prövningen av detta överklagande. Om – såsom jag föreslår – domstolen bifaller överklagandet och återförvisar målet till tribunalen måste dessa frågor prövas. Detta kan leda till att den omtvistade förordningen ska ogiltigförklaras på någon av de andra grunder som Gul Ahmed har anfört.

40. Det är vidare, inom ramen för detta överklagande – särskilt som detta är aspekter som inte ifrågasattes av Gul Ahmed vid förstainstansrätten – en utgångspunkt för bedömningen att rådet på ett korrekt sätt prövade de andra kända faktorer än den dumpade importen som den beaktade enligt artikel 3.7 i grundförordningen, och att det på ett korrekt sätt kom fram till slutsatsen att orsakssambandet mellan den pakistanska importen och den väsentliga skadan för gemenskapsindustrin inte på något sätt bröts av någon av dessa faktorer. De faktorer som prövats inkluderade verkningarna av subventionerad import från Indien, import från andra tredjeländer än Indien och Pakistan, samt import av gemenskapsindustrin. (Eftersom den omtvistade förordningen utgick ifrån att det förekom dumpning från alla pakistanska importörer¹⁸ fanns det, med den utgångspunkten, ingen *icke dumpad import* från Pakistan som också kunde ha beaktats.) Även dessa verkningar påverkades i sin tur, i varierande utsträckning, av upphävandet av tidigare tullar.

17 — Punkterna 84 och 85 i den överklagade domen.

18 — Se skäl 70 i ingressen.

41. Förstainstansrättens slutsats i punkt 84 i den överklagade domen att den bedömning som gjorts av EU-institutionerna inte visade vilken skada gemenskapsindustrin skulle ha lidit om det inte förekommit dumpning, det vill säga enbart som ett resultat av upphävandet av de tidigare tullarna, förefaller därför inte vara fullt berättigad.

42. Å ena sidan *har* skadan (eller avsaknaden av sådan) i andra situationer som också påverkades av upphävandet prövats och inte konstaterats bryta det ifrågavarande orsakssambandet.

43. Å andra sidan ska en prövning av andra faktorer utöver den dumpade importen endast ske när det har konstaterats att det förekommer dumpning och att dumpningen vållar gemenskapsindustrin skada. Förekomsten av dumpning och skada som vållats av den dumpade importen är förutsättningar för en sådan prövning, vilken rör faktorer som vållar skadan samtidigt med den dumpade importen, för att kunna särskilja deras verkningar. Det tjänar i det sammanhanget inget till att beakta faktorer som skulle ha kunnat vålla skada i avsaknad av dumpning och dumpad import.

44. Rådet har emellertid vitsordat att även om upphävandet av de tidigare tullarna beaktas på ett indirekt sätt inom ramen för prövningen av andra faktorer utöver den dumpade importen har det inte prövats direkt som en separat faktor. Det är behovet av att genomföra en sådan direkt och särskild prövning som rådet ifrågasätter.

45. Det är vidare ostridigt att den dumpade importens skadliga verkningar måste särskiljas på ett korrekt sätt från verkningarna av andra kända faktorer som samtidigt skadar gemenskapsindustrin och att det utan en sådan särskiljning inte finns några rationella skäl för slutsatsen att det var den dumpade importen som faktiskt orsakade (hela) skadan.¹⁹

46. Frågan är om det är korrekt att särskilja verkningarna av upphävandet av de tidigare tullarna från verkningarna av de dumpade produkterna eller om dessa två sorters verkningar är så intimt förknippade med varandra att det är olämpligt att särskilja dem.

47. Rådet och kommissionen har understrukit skillnaden mellan ”dumpning” och ”dumpad import” i den mening som avses i grundförordningen. Jag delar uppfattningen att detta är en viktig skillnad.

48. *Dumpning*, såsom begreppet definieras i såväl artikel 2 i WTO:s antidumpningsavtal som i grundförordningen, förutsätter ett strategiskt val av en exportör. Enkelt uttryckt beslutar sig exportören för att sälja produkter avsedda för en eller flera exportmarknader till ett avsevärt lägre pris än vad exportören vanligtvis skulle kräva på sin hemmamarknad, i syfte att erhålla affärsmässiga fördelar. Naturligtvis kalkyleras exportörens pris – i vart fall inledningsvis – på ett sätt som säkerställer att priset på importmarknaden är fördelaktigt. Vid prissättningen beaktas därmed eventuellt tillämpliga importtullar. Om dessa upphävs kommer exportören att kunna justera sin strategi för att få optimala fördelar av det nya utrymme som därmed skapas. Detta påverkar emellertid inte frågan om det föreligger dumpning eller inte.

49. Produkter som säljs på detta sätt blir *dumpad import* på importmarknaden. Om det pris som kan erhållas på importmarknaden är väsentligt lägre än det som den inhemska industrin kan ta för likadana produkter och om importens omfattning är betydande kommer den inhemska industrin sannolikt att lida väsentlig skada, såsom den definieras i artikel 3 i såväl WTO:s antidumpningsavtal som i grundförordningen.

19 — Punkt 53 i den överklagade domen, se även den i fotnot 16 nämnda rapporten *US – Hot-rolled steel*, punkt 223.

50. Det kan således förekomma dumpning utan skada och skada utan dumpning. Dumpning kan bestå i påtaglig underprissättning i förhållande till inhemska priser på importmarknaden men omfattningen av den dumpade importen kan vara för liten för att orsaka väsentlig skada. En exportörs pris fritt fabrik kan vara ovanligt lågt för att exportören ska få fäste på en viss exportmarknad men transportkostnaderna kan vara så höga att exportörens konkurrensfördel på den marknaden inte är tillräcklig för att det ska uppstå en betydande påverkan på den inhemska industrin. Omvänt kan produktionskostnaderna i exportlandet (och transportkostnader till importmarknaden) vara så låga att produkten kan säljas för export till "normalvärdet" men ändå orsaka väsentlig skada för den inhemska industrin på importmarknaden.

51. Antidumpningstullar får emellertid enbart införas om det visas att det föreligger både dumpning och skada. Dessa två omständigheter måste visas separat, i separata förfaranden, och får inte sammanblandas.

52. Såsom rådet och kommissionen har påpekat är den direkta orsaken till skada för den inhemska industrin kombinationen av priset (på importmarknaden) och omfattningen av den dumpade importen. Det framgår klart av artikel 3 i såväl WTO:s antidumpningsavtal som grundförordningen att ett orsakssamband måste visas mellan den dumpade importen och skadan. Dumpningen i sig (försäljning på export till ett väsentligt lägre pris än det normala priset i exportlandet) är bara en (måhända den viktigaste) av de faktorer som styr priset på den dumpade importen på importmarknaden. En annan uppenbar sådan faktor är transportkostnaderna för varorna. En tredje är förekomsten eller avsaknaden av (och, om de förekommer, nivån på) tullar som tas ut på importmarknaden. Alla dessa faktorer (och det kan finnas andra) medför *direkta* verkningar på *priset* till vilket den dumpade importen säljs på importmarknaden, vilket i sig självt är en *direkt* orsak till den ifrågavarande *skadan*. Sådana faktorer är således enbart *indirekta* orsaker till *skadan*, vilka ligger på ett annat plan.

53. Det skulle vara orimligt om den prövning enligt artikel 3.7 i grundförordningen av "andra faktorer utöver den dumpade importen" som ska ske när det enligt artikel 3.6 i grundförordningen visats att omfattningen av eller prisnivåerna på den dumpade importen vållar gemenskapsindustrin skada innefattade dumpningen i sig bland dessa faktorer. På samma sätt förefaller det orimligt att anse låga transportkostnader eller enbart avsaknaden av tull på importen som sådana andra faktorer.

54. Jag kan inte se att bedömningen skulle förändras om transportkostnaderna plötsligt minskade eller om en tidigare tull upphävdes. Sådana händelser ligger ett steg ifrån den direkta orsaken, men är oupplösligt förbundna med dess ursprung. Om en tillverkare bestämmer att sänka sina priser fritt fabrik för exportförsäljning med (låt säga) 10 procent, så att tillverkaren säljer med minimal vinst eller till och med förlust, inte kan anses utgöra en "annan faktor utöver den dumpade importen" vars skadliga verkningar kan "särskiljas" från de skador som den dumpade importen vållar, måste samma sak gälla för ett beslut av den behöriga myndigheten i importterritoriet att upphäva en tidigare tillämplig tull på 12 procent.

55. Enklare uttryckt kan en importtull, oavsett om den är högre eller lägre, inte medföra några negativa verkningar alls för den inhemska industrin om inte varor faktiskt importeras. Detsamma gäller ett upphävande eller en minskning av en tull. Det kan inte finnas någon situation där upphävandet av en importtull kan vålla väsentlig skada för den inhemska industrin om det inte sker någon import. Upphävandets verkningar är oupplösligt förbundna med verkningarna av den import vars pris den påverkar, oavsett om den importen är dumpad eller inte. När verkningarna av all känd dumpad och icke dumpad import bedömts har verkningarna av eventuell tillämpning eller upphävande av en tull som påverkar priset på sådan import också prövats.

56. I förevarande mål bedömde institutionerna importen från Pakistan, vilken enligt deras bedömning var dumpad i sin helhet.²⁰ Den slutsatsen måste antas vara korrekt inom ramen för prövningen av detta överklagande. Institutionerna bedömde även verkningarna av subventionerad import från Indien, import från andra tredjeländer än Indien och Pakistan, samt import av gemenskapsindustrin. Gul Ahmed har inte påstått att verkningarna av andra importörer än dessa borde ha bedömts. Enligt min mening förefaller det därför inte ha funnits något utrymme för institutionerna att bedöma upphävandet av de tidigare tullarna särskilt, som en möjlig separat faktor som samtidigt skadade gemenskapsindustrin.

57. Den huvudsakliga poängen är att verkningarna av att upphäva en tull bedöms utifrån vad som därefter händer med priser på och omfattningen av import, vilken import kan vara dumpad eller inte. Dessa verkningar kan inte bedömas separat.²¹

58. Jag är inte omedveten om attraktionskraften i en motsatt ståndpunkt. Det står klart att beslutet av EU-lagstiftaren att, nästan samtidigt, upphäva både en tull och en antidumpningstull, vilka båda tidigare påverkade en viss kategori produkter, inte på något sätt omfattas av den sfär som dessa tillverkare kontrollerar. Beslutet måste därför anses utgöra en "annan faktor utöver" den dumpning i viken tillverkarna inlåtit sig.

59. Ett sådant beslut är emellertid en annan faktor utöver dumpningen, vilken samtidigt med denna påverkar priset – och därmed möjligen omfattningen – av den dumpade importen. Det är inte en annan faktor utöver den dumpade importen, vilken samtidigt med denna skadar gemenskapsindustrin.

60. Det kan vara lämpligt att hålla i minne att antidumpningstull inte är en påföljd avsedd att bestraffa en dumpande exportör för ett visst uppträdande. Den är snarare (även om den kan vara klumpig) en mekanism avsedd att i största möjliga mån komma till rätta med en bristande jämvikt som på ett orimligt sätt drabbar den inhemska industrin. Sedd mot den bakgrunden kan den omständigheten att upphävande av tidigare tullar inte har något samband med uppträdandet hos någon dumpande exportör sägas vara irrelevant vid bedömningen av huruvida verkningar av upphävandet ska särskiljas från den dumpade importens verkningar.

61. Slutligen ska jag, i förevarande mål, påpeka att upphävandet av tidigare tullar påverkade priset på inte bara den dumpade importen, utan även på annan icke dumpad import. Den dumpade importen bedömdes vålla skada. Så var inte fallet för annan import

62. Jag kommer således till den slutsatsen, utifrån principerna för och systemet för införandet av antidumpningstullar, att det var felaktigt av förstainstansrätten att fastslå att upphävandet av de tidigare tullarna skulle ha prövats som en särskild faktor utöver den dumpade importen inom ramen för artikel 3.7 i grundförordningen.

63. Den slutsatsen ska emellertid ställas mot vissa andra överväganden som förstainstansrätten hänvisat till i sin dom eller som parterna tagit upp inom ramen för överklagandet.

64. Den första frågan är om några slutsatser kan dras av den exemplifierande förteckningen av "andra faktorer utöver den dumpade importen" i artikel 3.7 i grundförordningen.

20 — Jag ska tillägga att om det förekommit *icke dumpad* import från Pakistan kunde verkningarna av upphävandet av de tidigare tullarna faktiskt ha varit att den importen kunde säljas till (till och med) lägre priser, vilket skulle ha kunnat skada gemenskapsindustrin. Upphävandet av tullar skulle emellertid inte ha omvandlat denna import till *dumpad* import. Därmed kunde upphävande heller inte ha utgjort något skäl för införandet av en antidumpningstull.

21 — Se även WTO Appellate Body Report i avgörandet *Japan – Countervailing Duties on Dynamic Random Access Memories from Korea* (WT/DS336/AB/R, antagen den 17 december 2007, punkt 261 och följande punkter), rörande artikel 15.5 i Avtalet om subventioner och utjämningsåtgärder (EGT L 336, s. 156; svensk specialutgåva, område 11, volym 38, s. 158), vars lydelse återspeglas i artikel 3.6 och 3.7 i grundförordningen. I rapporten avfärdades inställningen att verkningarna av subventioner måste särskiljas från verkningarna av subventionerad import, och framhölls att vad som inte ska tillskrivas denna import var "varje känd faktor *utöver den subventionerade importen*" (punkt 267, kursiverad i original).

65. De faktorer som anges är omfattningen av och priserna på importprodukter som inte säljs till dumpade priser, minskad efterfrågan eller förändringar i konsumtionsmönstren, handelsbegränsande åtgärder som tillämpas av och konkurrens mellan producenter i tredje land och gemenskapsproducenter, den tekniska utvecklingen samt gemenskapsindustrins exportutveckling och produktivitet.

66. Med möjligt undantag för ”den tekniska utvecklingen” förefaller inte någon av dessa faktorer kunna orsaka de verkningar som den dumpade importen medför. I synnerhet påverkar de inte priset till vilket denna import tillhandahålls inom EU, vilket är den faktor som vållar gemenskapsindustrin skada.

67. Det är riktigt att teknisk utveckling som gör den exporterande industrin mer produktiv kan påverka det priset. Eftersom gemenskapsindustrins produktivitet (vilken måste jämföras med den exporterande industrins produktivitet) är nästa punkt i den exemplifierande förteckningen kan det inte vara denna aspekt av den tekniska utvecklingen om avses här. Jag delar därför kommissionens uppfattning att uttrycket ”teknisk utveckling” inte ska tolkas som att det avser utveckling som påverkar prisnivån genom att förbättra produktiviteten, utan snarare sådan utveckling som, oberoende av prisnivån, ökar attraktionskraften hos – och således försäljningen av – en mer avancerad produkt i förhållande till den som sålts tidigare. Ett uppenbart exempel är de på varandra följande ”generationerna” av mobiltelefoniteknik.

68. Arten av de faktorer som förtecknas i artikel 3.7 i grundförordningen stödjer således min uppfattning att den typ av faktorer som avses är sådana som vållar gemenskapsindustrin skada på ett sätt som inte är förbundet med den dumpade importen, och i synnerhet sådana som inte påverkar den importens prisnivåer.

69. Den andra frågan är om domen i målet Foshan Golden Step²² ger stöd för en motsatt uppfattning?

70. Jag anser inte att så är fallet. Tvärtom instämmer jag med rådet i att förstainstansrätten i den överklagade domen förefaller ha missförstått sin tidigare rättspraxis. I domen i målet Foshan Golden Step hade den skada som vållats gemenskapsindustrin visats föreligga under en tidsperiod då en tidigare kvantitativ importrestriktion hade upphävts. Sökanden gjorde gällande att den ökning av importens omfattning som oundvikligen följde på det upphävandet inte skulle beaktas vid bedömningen av den skada som orsakats av den dumpade importen under den relevanta tidsperioden. Förstainstansrätten fastslog att ”[n]är institutionerna konstaterar en importökning av en produkt, som dessförinnan varit föremål för kvantitativa kvoter, efter det att dessa restriktioner tagits bort, kan de ta hänsyn till denna ökning när de bedömer den skada som vållats gemenskapsindustrin”. Om, vilket förefaller rimligt, det resonemanget överförs på verkningarna för prisnivåerna av upphävandet av tidigare tullar måste resultatet bli att varje prissänkning orsakad av det upphävandet kan beaktas vid skadebedömningen – inte att upphävandet måste anses utgöra en separat faktor som också vållar skada. Samma resonemang och slutsats återfinns i rapporten *China footwear*.²³

71. Den tredje frågan är om det gör någon skillnad att de tidigare tullarna, vilket Gul Ahmed betonat, upphävdes genom ett ”självständigt beslut” av EU-institutionerna?

72. Återigen anser jag att detta saknar betydelse, och jag har angett mina skäl för detta i synnerhet i punkterna 59 och 60 ovan. Det självständiga beslutet av EU-institutionerna var utan tvekan en annan faktor utöver dumpningen, som påverkade priset på den dumpade importen. Det var emellertid inte en annan faktor utöver den dumpade importen, som *oberoende* av denna import vållade gemenskapsindustrin skada.

22 — Se ovan fotnot 14, särskilt punkt 134.

23 — Se fotnot 15.

73. Den sista frågan är om den överklagade domen skulle leda till orimliga konsekvenser om den stod fast, vilket rådet har anfört.

74. Rådet har i huvudsak gjort gällande att om upphävandet av tidigare tull anses utgöra en annan faktor utöver den dumpade importen, som samtidigt som denna skadar gemenskapsindustrin, skulle EU:s möjligheter att införa en ytterligare antidumpningstull på produkter som tidigare varit föremål för antidumpningstull vara begränsade, eftersom upphörandet av den tidigare tullen skulle anses påverka orsakssambandet mellan den dumpade importen och skadan.

75. Jag delar inte helt den uppfattningen. Resultatet skulle inte i rättsligt hänseende med nödvändighet bli så dramatiskt som i den bild som rådet målar upp. Även om upphörandet av tidigare antidumpningstull måste beaktas vid bedömningen av orsakssambandet mellan dumpad import och skada för gemenskapsindustrin behöver inte det innebära att orsakssambandet alltid bryts av detta upphörande. Allt skulle bero på en korrekt bedömning av fakta och ett korrekt tillskrivande av kausalitet, som – hypotetiskt – kan leda till en sänkning av eventuell ny tull.

76. Den omständigheten att jag inte anser detta rådets argument vara helt avgörande påverkar emellertid inte på något sätt den uppfattning som jag kommit till av andra skäl. Jag anser vidare att domstolen gör klokt i att hålla argumentet i minne för det fall att den skulle ha en annan uppfattning. Om kommissionen och rådet hyser tvivel om deras möjligheter att återinföra en antidumpningstull när ny dumpning förekommer efter det att en tidigare tull upphävts kan de vara avsevärt mindre benägna att låta tullar upphävas, om det inte klart kan krävas att så sker.

77. Jag står därför fast i min uppfattning att förstainstansrätten i den överklagade domen gjorde en felaktig bedömning när den uttalade att upphävandet av tidigare tullar skulle ha prövats som en särskild faktor utöver den dumpade importen inom ramen för artikel 3.7 i grundförordningen.

78. Jag anser följaktligen att den överklagade domen ska upphävas. I sådant fall är det möjligt för domstolen att slutligt bedöma den tredje delen av Gul Ahmeds femte grund i första instans. Domstolen ska följaktligen konstatera att Gul Ahmeds talan inte kan vinna bifall såvitt avser denna delgrund. Det är emellertid inte möjligt för domstolen att pröva någon av de andra grunder eller argument som förts fram och som inte prövats i första instans. Målet ska därför återförvisas till tribunalen för prövning av de övriga grunderna och argumenten.

Rättegångskostnader

79. Om domstolen delar min uppfattning ska Gul Ahmed, i enlighet med artiklarna 137, 138, 140 och 184 i rättegångsreglerna i förening, som tappande part förpliktas betala rådets kostnader, medan kommissionen som intervenient ska bära sina kostnader. Den närmare fördelningen av kostnaderna i första instans måste emellertid bestämmas av tribunalen efter prövning av de frågor som återförvisas till den.

Förslag till avgörande

80. Jag föreslår därför att domstolen ska

- upphäva förstainstansrättens dom i mål T-199/04,
- konstatera att Gul Ahmeds talan inte kan vinna bifall såvitt avser tredje delen av dess femte grund i första instans,
- återförvisa målet till tribunalen för prövning av Gul Ahmeds övriga grunder,

- förplikta Gul Ahmed att ersätta rådets rättegångskostnader och förordna att kommissionen ska bära sina kostnader i målet om överklagande, och
- förordna att frågan om rättegångskostnader i övrigt ska anstå.